

Det, der består.

Det Guds Ord består evindeligt.
(1. Kor. 13, 8.)

Troen og Livet.

Desuden gjorde Jesus mange andre Tegn for sine Disciples Nafn, som ikke ere skrevet i denne Bog. Men dette er skrevet for at I skulle tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og for at I, naar I tro, skulle have Livet i hans Navn. Joh. 20, 30 og 31.

Disse to Vers er Slutningen af det egentlige Johannes Evangelium, det fremgaar af selve Ordene. Det sidste Kapitel er en senere Tilføjeelse, men ogsaa af Johannes.

Vi lægger Mærke til to Ting i disse to Vers, 1) at Johannes siger, at Jesus gjorde mange andre Tegn for sine Disciples Nafn end dem, han beretter om (her kan da bl. a. tænkes paa de andre Evangelisternes Beretninger), og 2) at hvad han har skrevet, det har han skrevet for at lede sine Læsere til Tro paa Jesus som Kristus og Guds Søn.

Denne Apostelsk Densigt med at skrive sit Evangelium — om den end ikke før har været bestemt udtalt, saa har den med os af og til helt igennem Evangeliet.

Vi skal blot minde om et Par Steder i Begyndelsen.

I det Evangelistens nævner, at „hans egne“ ikke tog imod ham, saa skriver han (Vers 12): „Men saa mange, som toge imod ham, dem gav han Magt til at vende Guds Børn, dem, som tro paa hans Navn.“

Det andet Sted er Vers 14, hvor Evangelisten skriver: „Vi saa hans Gudslyb, en Herlighed, som en enbaaren Søn har den fra sin Fader, fuld af Naade og Sandhed.“

Det er saa det, Evangelisten beklæfter sig paa helt igennem — at pege paa Jesus Gudslyb, som de har set den, og at paavise, hvem der var som til Tro paa ham, og hvem der indtog det modsatte Forhold.

Læg nu Mærke til Udtrykket „for at I skulle tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn.“

I den gamle Overførelse staar der, at Jesus er den Kristus, den Guds Søn, og paa Engelsk staar der: „That Jesus is the Christ, the Son of God.“

Den engelske Læst er en nøjagtig Genvejelse af den gamle, idet den bruger den bestemte Artikel „the Christ“, „the Son of God.“

Paa Dansk skulde det egentlig nøjagtig hedde: at Jesus er Kristus, Guds Sønnen; men hvoften en saadan Overførelse eller „den Kristus, den Guds Søn“ er godt Dansk. Den nye Overførelse falder langt bedre og lettere for den danske Tunge.

Vi tænker her slet ikke paa at kritiserer nogen af Overførelserne, men kun paa at fremhæve det, som er saa uanstændigt at faa udtrykt paa Dansk: „the Christ, the Son of God.“

Naar Evangelisten nævner Jesus her, saa tænker han paa ham som den færdige Kristus fra Nazareth; han var jo almindelig kendt, saa ingen kunde nægte ham som saadan.

Men hvad tog man ham for? Det er det, Jesus engang spørger sine Disciple om: „Gæm sig selv, at I kender Jesus?“

Men da han saa videre spørger sine Disciple: „Men I, hvem siger I, at jeg er?“ saa er det, Peter svarer: „Du er Kristus, den levende Guds Søn.“

Denne Opfattelse af Jesus eller Troen paa ham som saadan, den færdige Kristus fra Nazareth, den gamle Opfattelse af Jesus, Johannes gennem sin Beretning vil stadfæste eller fremkalde.

Der er kun lovet Guds Folk en Kristus, kun en Guds Søn som Menneske, og denne ene er Jesus og Nazareth, hvis Herlighed de havde set, og i Troen paa hvem de havde Livet.

Der kunde siges langt mere om Kristus, som var lovet Guds Folk i den gamle Pakt, end Pladsen her tillader, men vi skal dog lige nævne, at ogsaa Profet, Profet og Kongedømmet pegede frem imod Kristus.

At tro paa Jesus som Kristus var saaledes at holde sig til ham som sin Overførelse, Profet og Konge.

Det laa lige til for en Jude at forbinde dette Begreb med Kristus. Men nu var der mange paa Johannes Tid, som nok antog Jesus for et stort Profet, men ikke troede paa ham som den ene Kristus og den ene Guds Søn.

Derfor formede den færdige Tro sig baade i Peters Mund og i Johannes' Ben som Troen paa Jesus som Kristus og Guds Søn, og det var den eneste Tro, som anerkendtes for sand og ægte.

Siden sit Trosbekendelse en tidligere Form, „den apostoliske Trosbekendelse“, men den færdige Tro har altid været Troen paa Jesus (af Nazareth) som Kristus og Guds Søn.

Læg Mærke til Ordene i denne Bekendelses anden Artikel: „de pege netop paa dette ene Menneske (Udtrykkene vil ikke passe paa nogen anden i hele Historien), der er Kristus og Guds Søn.“

Læg vi i. Ets. „Undfangelsen ved den Helligaand“ bort, saa er Troen forfaldet, eller saa har vi slet ingen Tro, thi da passer Bekendelsen ikke mere paa denne ene, paa Jesus af Nazareth.

„Og for at I, naar I tro, skulle have Livet i hans Navn.“

Dette er Johannes underkønte endelige Maal for sig selv og dem, han skriver for — ned igennem alle Tider: „Livet i hans Navn.“

Og dette Liv er evigt, saligt Liv.

Alle faa det, at forstaa, at dette Liv først begynder efter Døden. Nej, det begynder samtidig med Troen, men det overlever den legemlige Død, og det er et fuldkomment Liv, det ideale Liv, som Mennesket skabtes til.

O ja, det er Maalet for Troen i Kristus, og det er Maalet, Johannes vil føre sine Læsere til, idet han peger for dem paa Jesus Herlighed for at lede dem til Troen paa ham, som Kristus, Guds Søn.

Nogle Missionstanker.

„Fred, Fred for Herren og nær“, siger Herren. (Ef. 5, 19).

Nigerne rufter sig til Krig. Den røde Hane gæler i Europa, som trues med at blive omkommet af Krigens Rædsler og Galsaber. Na, altså det Vold, al den Ulf, der betegner Krigens Spor! Dog Gud kan vende ond til godt og bruge ogsaa Krig til at fremme sine Planer. „Krig er alle Tings Rader“, siger Herodot.

Guds Menighed fører ogsaa Krig; men den er ublodig. Dens Krigsførelse bestaar i at følge den Herlighed, som med „den skarpe Sværd“ i sin Mund drager frem frejdende og til Sejre for at underlægge sig Menneskehjernerne. Maatte vi være med i denne Krig. Maatte vi i den Krig blive grebet af en hellig Kamp og Viden om, at alle de Guds maa lægges for vor forfærdede og opslidne Anførers Fødder.

Den hellige Krig nævner vi jo med et Ord i Mission, den ydre, den indre. Maa jeg fremhæve et Par Missionstanker?

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

Den første vil jeg kalde: Ydre Missionstanker. Den anden vil jeg kalde: Indre Missionstanker. Den tredje vil jeg kalde: Ydre Missionstanker.

bedes for Gudsningemissionen i vore Kredse. Tror du ikke, at den Tanke er fra Gud og har adskilt af alle vore Kredse? Jeg kan ikke tvivle paa det. Jeg tror, der vilde blive en Sejre for Guds Rige blandt os, om vi rundt om i alle vore Kredse og saa til Gudsningemissionen. Og det reformer mig, at den frejste og ligesige Vej til det maa være den, at Samfundets Formand tager den Sag med i sin Indberetning til Næringslivet, og dette tager de nødvendige Skridt til at føre Sagen videre.

Det andet, jeg vil paatale, er Gudsmissionen — mon vi ikke skulde kalde den Israelsmissionen, idet det første Navn kan have en Bismag af det foragtelige. I „Kirkesamfundets“ Tid var der en færdig Kasse for denne Mission, og der indkom som Regel 2 a 300 Dollars aarlige i den. Man fiktede vist nærmest „Gudsmissionen“ i de norske Samfund dermed. Israelsmissionen havde sin Kasse, og den indkom som Regel 2 a 300 Dollars aarlige i den. Det var især Presterne M. C. S. Røbe og J. Rindahl, som talte dens Sag, og det gjorde de begge med Barm og Interesse.

Men saa — vist paa et Forslag af Pastor G. W. Christensen — blev Sagen lagt paa Forbød og bød hen. Og blandt andet mindes jeg, at adskillige Røbe sørgede over dette Udvik, fordi han elskede Missionen blandt Herrens Folk.

Men derfor er det ogsaa saare glædeligt, at netop samme Mand, vist Samfundets Formand, i Aar har taget nævnte Mission med i sin Indberetning til Næringslivet og der anbefalet den til vor „Kærlighed og Forbøn“. Det næste Skridt burde have været taget af Kom. Nr. 1 og Næringslivet ved at oprette en Israelsmissionskasse og anbefale den til Støtte fra Menighederne. Dette skete dog ikke i Aar; men maatte komme det ad Aars!

Vi haar i altfor stor Gæld til den gamle Pakt's Folk til at vi med god Samvittighed kan udlade os at være med i Arbejdet for det Israelske. Luther sagde om Jøderne: „Hans Hjerte er jernsten og bjælkeværk“. Ja, men disse Klæbthjerte kan dog brydes af Evangeliet's Magt. „Det gamle Israel skal frelses“, og Israelsmissionen er en forberedelse dertil. Den, der velsigner Israel, vil Gud velsigne. Vi kan vel kun foreløbig sætte andre Israelsmissioner med vore Gaver; men det er jo ogsaa at være med.

Det er saa nogle Tanker om disse to Missioner. Lad dem blive drøftede i vore Blade. Nogle flager, at vore Blade er for ensformige, bringer for lidt Afveksling i deres Indhold; man drøfter sig Samfundsholdene nok. Maatte der det rigtig. Men saa lad os prøve paa at bide paa Mangelen. Det er vel nærmest i „Danfæren“ saadant skal ind. Men jeg er ogsaa vis paa, at den haar rede for en saglig Drøftelse af disse Missioner og for andre, som hører en god Sag til. Det giver ogsaa Kærlighed og Interesse for en Sag, at den bliver behandlet paa en formaaletjenslig Maade.

„Også over Landet er det, vi vil“ var et Motto for nogle i Danmark engang. Lad os prøve at kaste Også over disse Missioner og andre Samfundssager.

Jaar Marius Hansen.

Ann. Jo, „Danfæren“ er fuldt redegjort til at tage imod Drøftelse af Sager som de ovennævnte.

Den første Sag, som her nævnes, er vi fuldt med paa, dog med den Betskemelse, at Kredsen selv maa være Missionssituationen.

Vore Kredse maa som Samfundskredse for Alvor have fat paa Samfundets Opgaver. Særlig Foreninger inden for Kredsen er udstatte for at gøre Afkast i deres Arbejde, og paa samme Tid, som sligt ikke kan eller bør forbydes, saa gælder det dog først og fremmest om, at Kredsen som organiserede Dele af Samfundet tager fat paa de Opgaver, som Samfundet har vedkendt sig og er ansvarlig for.

Den anden Tanke — en Gudsmissionskasse — er vist ogsaa god. Men vi maa jo huske paa, at de Missioner, vi allerede som Samfund har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat. Altså — saa vidt som Samfundet har paataget os, trænger, som Pastor J. M. S. Ogsaa nævner, til forøget Støtte og Udvikelse, og ingen endelig tager sig af disse Missioner. Det gælder om at tage fat med for en Bids Tid, „Allmandsbladet“, hvor vi tager fat.